

[Handelsministeren.]

at anmode om folketingets velvillige og hurtige behandling af lovforslaget.

Endvidere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om begrænsning af udbytter og vederlag m. v.*

Forslaget indebærer en videreførelse for 2 år af principperne i den gældende udbyttebegrænsningslov, der fortsat vil være gældende for de selskaber, hvis udbytte endnu ikke har været undergivet begrænsning i medfør af loven.

I modsætning til den gældende lov tager lovforslaget tillige sigte på at begrænse stigningen i vederlag og tantiemer til ledelsen i aktieselskaber og andre erhvervsdrivende selskaber, foreninger m. v., idet man har fundet det naturligt, at der må ske en begrænsning også i denne del af indkomstdannelsen.

Forslaget om begrænsning af vederlag og tantiemer til ledelsen går efter samme principper som udbyttebegrænsningen ud på, at der ikke for hvert af de to første regnskabsår, hvor ordinær generalforsamling afholdes efter lovforslagets fremsættelse, må anvendes et større samlet beløb til de omhandlede vederlag end det beløb, som i det nærmest forudgående regnskabsår har været anvendt hertil. For nystiftede selskaber og foreninger er der dog mulighed for at udbetale et årligt beløb på indtil 5.000 kr. til hvert medlem af ledelsen. I lovforslagets § 5, stk. 3, er der åbnet adgang til at tage hensyn til eventuel udvidelse af bestyrelsen med f. eks. medarbejderrepræsentanter, således at en forholdsmæssig forøgelse af det samlede beløb kan finde sted.

Med henblik på eventuel revision af bestemmelsen om vederlagsbegrænsning under hensyn til den almindelige lønudvikling er der i forslaget § 11 indsat en bestemmelse, hvorefter loven optages til revision i folketingsåret 1975-76.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Endelig har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om pengeinstitutters rentemarginal.*

I forbindelse med den regulering af lønindkomster og erhvervslivets avancer, som

regeringen nu søger gennemført som led i bestræbelserne på at stabilisere den økonomiske situation, finder regeringen det naturligt også at gribe reguleringe ind over for pengeinstitutternes indtjening.

For pengeinstitutternes vedkommende er forskellen mellem ind- og udlånsrenten, den såkaldte rentemarginal, det begreb, som bedst modsvarer den bruttoavance, som for det øvrige erhvervsliv lægges til grund ved reguleringen af indkomsterne. En regulering af pengeinstitutternes rentemarginal forekommer derfor at danne det naturlige udgangspunkt for en regulering af pengeinstitutternes indtjening.

Fordelen ved at anvende rentemarginalen som reguleringsinstrument er først og fremmest, at det herved kan overlades til det enkelte pengeinstitut selv at bestemme sammensætningen af såvel udlåns- som indlånsrentesatserne. Herved griber man ikke nær så stærkt ind i pengeinstitutternes konkurrenceforhold som f. eks. ved en regulering alene ved en nedsættelse af udlånsrenten, idet en sådan regulering i særlig grad kunne ramme de mere risikobetonede — og dermed relativt højt forrentede — udlån.

Da regulering af pengeinstitutternes indtjening over rentemarginalen ikke tidligere har været gennemprøvet, er det hensigten, at loven skal optages til revision i folketingsåret 1975-76, således at man på grundlag af de gennem lovens administration indvundne erfaringer kan tage stilling til behovet for en fortsat regulering og formen herfor. Om forberedelserne af denne revision vil der i god tid blive optaget forhandlinger med pengeinstitutternes organisationer.

Som norm for den tilladte rentemarginal benyttes efter lovforslaget et gennemsnit af den rentemarginal, det enkelte pengeinstitut har oppebåret i årene 1972, 1973 og 1974, idet anvendelse af et enkelt års rentemarginal ellers kan virke konkurrencemæssigt urimeligt over for enkelte pengeinstitutter og under hensyn til, at rentemarginalen for det sidste regnskabsår har haft en ekstraordinær karakter.

En særlig bestemmelse i lovforslaget muliggør, at de pengeinstitutter, som har været særlig tilbageholdende i deres rentepolitik i 1974, ikke tvinges til at reducere deres rentemarginal.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg

[Handelsministeren.]

lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.*

En konsekvens af de kraftige prisstigninger, der har fundet sted siden 1971, da pristallet sidst blev nulstillet, er, at de tre points, der skal til for at udløse dyrtidsportioner, i dag svarer til ca. 2 pct.s prisstigning.

Som led i de af regeringen på grundlag af forligsmandens til parterne udleverede skitse af 4. marts 1975 til en 2-årig overenskomst for tiden 1. marts 1975 til 28. februar 1977 fremsatte lovforslag foreslås det, at reguleringspristallet fremover beregnes med januar 1975 = 100.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.*

Ved det af arbejdsministeren fremsatte forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v. sikres en ensartet dyrtidsregulering for alle lønmodtagere. Det nævnte lovforslag omfatter til lige de kollektive aftaler, der er indgået for personale, der er ansat som tjenestemænd eller på tjenestemandslignende vilkår i staten, folkeskolen og folkekirken m. v.

Dette indebærer, at tjenestemandslønninger, der hidtil har haft en procentvis dyrtidsregulering, fremtidig vil blive dyrtidsreguleret med et fast ørebeløb pr. time.

I § 27, stk. 1, i lov om tjenestemandspension, der omfatter tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken, bestemmes, at pensioner og efterindtægt efter bestemmelserne i denne lov dyrtidsreguleres på samme måde som tjenestemandslønninger.

Såfremt forslaget til lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v. bliver vedtaget, vil fremtidig ikke blot tjenestemandslønninger, men også tjenestemandspensioner blive dyrtidsreguleret med et fast ørebeløb pr. time. Dette vil efter arbejdsministerens lovforslag betyde, at en dyrtidsportion vil andrage 1.248 kr. årligt, svarende til 60 øre pr. time.

Imidlertid er der inden for tjenestemandspensionsområdet pensioner med et grundbeløb af en sådan størrelse, at den ændrede ordning for dyrtidsregulering ville kunne udløse dyrtidstillæg, som er højere end efter den hidtidige procentvise dyrtidsreguleringsordning. Man har derfor anset det for nødvendigt at ændre tjenestemandspensionsloven således, at de enkelte dyrtidsportioner højst kan andrage 3 pct. af grundpensionen, således at der ikke sker nogen forhøjelse af dyrtidsreguleringen for sådanne pensioner.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med de dertil hørende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslag nr. 41. Fremsat 28/1 75. Første behandling 26/2 75. Betænkning 27/2 75. Anden behandling 5/3 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 148 stemmer.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af skattekontrolløven. (Ændringer vedrørende for sen indgivelse af selvangivelse).

(Lovforslag nr. 10. Fremsat 24/1 75. Første behandling 26/2 75. Anden behandling 4/3 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.